

Betalningsavsändare		Betalningsmottagare	
«Förnamn» «Efternamn» «Org» «c/o» «Adress 1» «Postnr» «Ort»		 Inbetalningsavgift (ifylls av banken)	
Från bankgirot (vid girering)	Belopp kronor	öre	Till bankgirot (ifylls alltid)
			9 0 0 - 4 2 6 8

SKRIV ELLER STÄMPLA INTE I FÄLTET NEDAN - AVSETT FÖR MASKINELL LÄSNING

9004268 #45#

AVSÄNDARE: SKILLTRYCK AB, LOGATAN 12, 568 31 SKILLINGARYD
RETURADRESS: CHILDFRIEND, NORRÅNGSGATAN 25, 561 36 HUSKVARNA

B

20-ÅRSJUBILEUM

För 20 år sedan, den 1:a mars 2003, besökte det svenska kungaparet vårt skolhem på Huadoi. Det var med stor pompa och ståt. Det började med att BCMs grundare, Eva Olofsson, blev korad till årets Svea 2002. För att bli korad till årets Svea, måste man vara en kvinna som har utfört någon extraordinär prestation i utlandet. Det hade Eva gjort, hon startade BaanChivitMai.

Som årets Svea fick Eva ta emot en gåva ur drottningens hand under högtidligheter på Grand hotell i Stockholm. Gåvan var en check med en summa pengar till organisationen.

Året efter var kungaparet på statsbesök i Thailand och ville då se Evas arbete i Chiang Rai. Myndigheterna tyckte att de borde se den thailändska drottningens projekt i stället. De lyckades ändå övertala myndigheterna.

Barnen visste inte till sig av upphetsning, att en kung skulle komma till dem. Och kungen kom, men inte som de förväntat sig. Han hade en blårutig skjorta och ingen krona. Men de behövde inte falla ner med ansiktet mot marken, de fick titta på honom. Drottningen böjde sig ner och hälsade på dem i handen. Barnen sjöng och det hölls tal.

De barn som var med då, minns det fortfarande. Innan kungen lämnade Huadoi, planterade han ett träd på gården och senare sattes det upp en minnessten bredvid. Ganska nyligen var det exakt 20 år sedan detta hände. Då passade vi på att ta en ny bild, med helt nya barn som fick stå bredvid trädet och stenen.

SKATTEREDUKTION FÖR GÅVOR

Vi har nu som organisation blivit godkända av Skatteverket för skattereduktion av gåvor. Det innebär att du som privatperson kan få skattereduktion på 25% av gåvor du ger till godkända gåvomottagare.

Du måste då ge minst 200 kronor vid ett och samma tillfälle, och måste ge minst 2000 kronor/år. Det kan vara gåvor till en eller flera godkända gåvomottagare.

Ger du totalt mindre än 2000 kronor/år får du ingen reduktion. Givaren måste vara en fysisk person över 18 år med personnummer. Du kan få skattereduktion med högst 3000 kronor per år. Det motsvarar gåvor på totalt 12 000 kronor per år.

Vill du utnyttja den här förmånen när du ger till ChildFriend behöver vi dina kontaktuppgifter, mailadress och ditt personnummer. Mejla dem då till info@childfriend.com

BARNEN I BYARNA

Bong har vuxit upp på Huadoi och är nu en vuxen man. Tillsammans med sina bröder driver han, framgångsrikt, en bananplantage långt uppe i bergen. Han berättade för oss att det finns många barn i hans hemby som inte har det bra. Han tänkte att vi skulle kunna hjälpa dem. Vi bestämde oss för att åka dit för att se med egna ögon.

Vi åkte söderut på highway 118 mot Chiang Mai. Efter en timme svängde vi av vägen och körde i riktning mot bergen. Efter 10 minuter tog asfalten slut och det övergick till en gropig grusväg som snirklade sig fram. Backarna blev brantare och brantare och vägen gick över i packade lervallar. Efter ca en timme kom vi mörbultade fram till Bongs by. Husen klamrar sig fast på bergsslutningen och det känns i vaderna att gå i backarna.

Ett vant öga ser direkt att de flesta har det ganska bra ställt här. Man ser det på husen som inte är de genuina Lahuhusen längre, som var byggda av bambu och gräs. De här husen är byggda av breda brädor och plåttak men går närmast att jämföra med en gammal omålad ladugård i Sverige.

Flera i byn äger en bit land som de brukar och som ger dem både mat och inkomst. De andra jobbar för en liten lön, som daglönare hos landägarna.

Det finns en skola några kilometer bort, där barnen bor från måndag till fredagar. De är tvungna att bo över, då det är så besvärlig väg att gå. De är hemma varje veckoslut. När det är regntid händer det att de inte kan gå till skolan på flera veckor. Skolan är dålig, säger föräldrarna och ofta kommer inte lärarna dit.

Vi har redan tre barn från den här byn som bor hos oss, så vi känner till några familjer. Vi letar upp Bongs föräldrar och fick en pratstund med hans mamma. Vi frågade var vi kan hitta flera barn i behov av hjälp. Hon pekade mot grannhuset, som vi promenerade till.

Där träffar vi några olika familjer och många barn. De är väldigt trevliga och ber oss sitta ner och prata. En flicka från en av de familjerna bor redan hos oss och vi ser nu att även en av hennes kusiner skulle få ett bättre liv hos oss. Vi frågar flickan om hon skulle vilja flytta till BCM för att fortsätta att plugga och hon nickar blygt.

Mamman var positiv till det då hon var ensamstående med flera barn och pappan satt i fängelse för smuggling av droger. Vi såg flera barn där som vi skulle kunna hjälpa, men träffade inte de vuxna som tog hand om dem.

Vi ser att barnen har det ganska bra materiellt. Ingen svälter eller går naken, men många barn har ingen framtid i byarna. Skolorna är dåliga och har svårt att rekrytera bra lärare. Vill man komma längre än sina föräldrar måste man komma bort från byn.

Många föräldrar erkänner också att de strulat till sina liv med droger, skilsmässor, flera partners och många barn. De önskar sina barn en bättre framtid. Det är där vi kommer in. ■

CHIANG RAI

BANGKOK

Web: www.childfriend.com
E-post: info@childfriend.com
Telefon: 0733-58 19 84
Bankgiro: 900-4268

swish®
123 900 4268

400 kr/mån
Täcker kostnaderna för ett barn som går i Primarskolan

600 kr/mån
Täcker kostnaderna för ett barn som går i Sekundarskolan

ÖNSKAR DU ETT BESÖK DÄR VI BERÄTTAR MER OM VÅR VERKSAMHET? KONTAKTA OSS!
/INGE & MADELEINE EKELYCK

VID UPPRÄTTANDE AV TESTAMENTE TÄNK PÅ BARNEN I THAILAND!
Du kan vara med och förändra liv även när dina dagar på jorden är slut.

NYHETSBRÉVET SPONSRAS AV:
bergs Vent teknik AB

DTEE

En av de första gångerna vi besökte BCM, träffade vi en liten pojke som nyss hade kommit. Han var 4 år gammal, men såg ut som en 1-åring till storleken. Han var väldigt sjuk i HIV. Han hade feber och bölder över hela sin lilla kropp. Han gnydde av smärta och ville bara sitta i knät på oss. Vi insåg att chanserna för honom att överleva var minimala. Hans mamma hade dött i AIDS när han föddes och det var också så han smittades av HIV.

Från första dagen hos oss fick han medicin, mat och massor av kärlek. När vi kom tillbaka några månader senare mådde han mycket bättre och lekte med de andra barnen.

Dtee fick bo tillsammans med de andra, ca 35 HIV-sjuka barnen, som då bodde i ett eget hus en bit bort från de andra husen. Kunskapen om HIV var då bristfällig och man ville isolera de sjuka barnen så de inte skulle smitta andra. Allteftersom HIV-medicinerna blev bättre, blev livet lättare för många, så även för Dtee. Så småningom fyllde 6 år och kunde börja skolan. Med tiden mådde barnen så pass bra och virusnivåerna i barnens blod var så pass lågt, att vi kunde integrera dem bland de andra barnen.

Dtee växte upp bland de andra barnen och bodde där tills han blev tonåring och kunde flytta till vårt nya ungdomscenter, Namlat. Nu är han en vuxen man och bor ensam i en lägenhet i stan. Han studerar till bilmekaniker och jobbar på en restaurang när han är ledig.

Medicinen han måste ta varje dag, livet ut, är gratis och han sköter det helt perfekt. Vi är så glada för honom och att det gått så bra för honom, trots den jobbiga starten i hans liv. En riktig överlevare. Det var ett kärt återseende när vi träffade honom. ■

Dtee som barn och som vuxen.

FLERA BARN TILL BCM

Det är många som hör av sig till oss angående barn som skulle behöva vår hjälp av oss på BCM. De önskar att deras egna, eller kanske släktingars barn, ska få komma och bo hos oss för att kunna gå i skolan. Flera av barnen har föräldrar med drogproblem, fäder i fängelse, helt frånvarande föräldrar, eller bara fattigdom och långt till skolan.

För att kunna ta reda på vilka barn som är i störst behov, ordnas en dag då familjer får komma och bli intervjuade angående deras situation. Vi får lyssna och bedöma vem som bäst behöver få komma. Det nya läsåret börjar i mitten av maj och vi planerade nu för det.

P.g.a. pandemin har vi inte kunnat ta in nya barn de senaste 3 åren, då landet varit helt stängt. Då byarna nu är helt öppna igen och folk kan komma och gå, välkomnades familjerna till oss under en söndag i slutet av februari. Det blev en minnesvärd dag! Det kom 16 familjer från några olika byar. De tillhör olika minoritetsgrupper, som heter Akha, Lahu och Mhong.

Alla som kom med barn, kom till tals och fick berätta om deras livssituation. Det slutade med att vi bestämde oss för hela 20 nya barn den dagen. Känns väldigt bra att kunna fylla upp alla sängar igen på BCM. Vi tror att just de barnen vi nu lovat komma, är de som bäst behöver det.

Livet förändras för de här familjerna, när de kan känna att barnen får en bättre skolgång, få bo i trygghet, få mat och kärlek på BCM. Deras föräldrar, eller släktingar som kommit med barnen, kan nu få arbetsro och slippa bekymra sig för hur barnen ska kunna ta sig till någon skola. Livet blir bättre! ■

För att inte röja barnens identitet är alla namn i texterna påhittade.